

30th October 1962]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

V—CONSIDERATION OF REPORT OF THE MADRAS PUBLIC SERVICE COMMISSION FOR 1960-61.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That the Report of the Madras Public Service Commission for the year 1960-61 placed on the table of the House on 24th July 1962 together with Government memorandum be taken into consideration.”

திரு. மி. கல்யாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முடிய அரசியல் சட்ட அமைப்பின்படி, அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்களுடைய கடமையை விருப்பு வெறுபின்றிச் செய்வதற்காக சில வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் முக்கியமானது அவர்களை நியமிக்கும் முறை. அப்படி நியமிக்கும் முறைகூட ஒரு நிர்வாகத்தின் தனிப்பட்ட பொறுப்பாளி இருக்கின்ற காரணத்தின்லே, நியமனத்திலேகூட அதற்கான அபோட்சகர்களை தேர்வு செய்வதை ஒரு பொதுவான குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் பயிற்சி சர்வீஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டு இருப்பதன் நோக்கம். அதேபோன்று அவர்கள் வேலை, செய்கின்ற காலத்தில் தங்களுடைய கடமையை அச்சமின்றி செய்வதற்காகவும், மேலே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களோ, மற்றவர்களோ அக்கிரமமாக தொந்திரவு செய்யவேலை பயிற்சியை வழிவகைவும் செய்யக்கூடியிருக்கின்றன. இது நம்முடிய அரசியல் சட்டத்தில், அரசியல் பில் இருக்கக்கூடிய நல்ல அம்சமாகும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். நம்முடிய ராஜ்யத்திலே சால்லி கமிஷன் பல நல்ல பணிகள் செய்து வந்திருக்கிறது. குறைவான எண்ணிக்கையில் அதிலே மூன்று அங்கத்தினர்களே இருக்கிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, மிகவும் குறைவாக, அதிலும் இருவர் அரசியல் அனுபவம் பெற்ற வர்களாகவும், ஒருவர் நிர்வாக அனுபவம் பெற்றவராகவும் இருந்து கொண்டு, இந்த பெரும் பொறுப்பை நல்ல மறையிலே செய்து, அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருப்பதை நாம் பார்ட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

இது ஒருவிதத்தில் பார்த்தால் அரசாங்கத்திற்கு செவ்வ மிகவும் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் இதற்கு செவ்வாகும் தொகையில் ஒரு பெரும் பகுதியை அபேட்சகர்விடமிருந்தே வருவது செய்து விடுகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட பாதிக்கு இதன்மூலம் ஈடு செய்து விடுகிறார்கள். ஆனால், அபேட்சகர்விலும் வரக்கூடிய இடத்தில் உட்காருவதற்குகூட இடவசதி இல்லாமல், மரத்தடியிலே உட்காரந்து தான் ஒரு நாள் ஆனாலும், இரண்டு நாளானாலும் இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது வரக்கூடியவர்களுக்கு வசதி செய்வதற்கு அக்கறை செலுத்தா விட்டாலும், கட்டணங்கள் மட்டும் வசூலிக்கப்படுகின்றன. அப்படி அபேட்சகர்களிடமிருந்து இந்த 1960-61-ம் வருஷத்திலே வசூலிக்கப்பட்ட கட்டணம் ரூ. 4,06,321. இப்படி வசூல் செய்க்கூடிய தொகை சர்வீஸ் கமிஷனின் பூராச் செலவையும் சட்டுடூத்துக் கூடியதாக இல்லை. ஆனால், வரக்கூடிய அபேட்சகர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காகவே அவர்களிடமிருந்து கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அப்படியானால், என்ன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கலாம். மழு பெய்தாலும், வெயில் காங்ந்தாலும் மரத்தடியிலே நிற்கக்கூடிய நிலைமையிலே தான் இப்போது இருக்கின்றன. இந்தக் குறைப்பாட்டை போக்க வேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைகளிலே அபேட்சகர்கள் எப்படித் தேருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. போகப் போக தரம் எவ்வளவு குறைவாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது, அதை எப்படி நிர்வாகத்தில் செய்வது என்பது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [30th October 1962]

அரசாங்கத்தினுடைய முதல் கவலையாக இருக்க வேண்டும். இது சர்வீஸ் கமிஷன் குறைபாடு அல்ல. சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைகளில் அவர்கள் கேட்கக் கூடிய கேள்விகள், அவர்கள் பரிட்சை செய்யக்கூடிய முறை இவைகளில் ஏதா வது கடினம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்தக் கேள்விகளைல்லாம் சர்வசாதாரணமான கேள்விகளை இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பிரஜைக் கும் சாதாரணமாக தெரிந்திருக்க வேண்டிய விஷயங்கள் பற்றி தான் அந்தக் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பல மாணவர்கள் பரிட்சை எழுதினாலும், மிகவும் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் தான் தேர்வில் தேற்கிறார்கள் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். கல்வியிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தரக்குறைவுதான் இதற்கு முக்கியமான காரணம். பி.ஏ. படித்த மாணவர்களுக்கு வைத்திருக்கக்கூடிய பரிட்சையைப்பற்றி, அவர்கள் எழுதி இருக்கக் கூடிய முறைகளைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிற விவாங்களை இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

"The general standard of the candidates is low, their command of the English language appalling and their information, very poor. The majority of the candidates does not know how to arrange the material and present it in an effective and coherent manner."

எப்படி சிந்திப்பது, எப்படி எழுதுவது என்பது கூட பெரும்பாலான மாணவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் "On topics like 'Space Travel' and 'Elementary Education', candidates are evidently ill-informed."

பொதுவாக உலகத்தில் சாதாரணமாக அதிகமாக படிக்காதவர்களுக்குக்கூட தெரிந்திருக்கக் கூடிய தினசரி பத்திரிகை படிப்பவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கக் கூடிய விஷயங்கள் கூட இந்த மாணவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

"The essays on 'Co-operative Farming' were fair satisfactory while those on all the other topics were bad in matter and manner."

அரசாங்கம் நிர்வாகிக்கூடிய அரசாங்கத் துறைக்கு அடிப்படையாக உள்ள விஷயங்களைப் பற்றி எழுதுவதில் கூட, ஒரு குறிப்பிட விஷயத்தில் ஒரளவுக்கு திருப்திகரமாக எழுதுகிறார்கள் என்றும், மற்ற விஷயங்களில் மிகத் தரக் குறைவாக எழுதி இருப்பதாக சுடிக்காப்படப்படுகிறது. பி.ஏ. படித்தவர்கள் நிலை இது என்று சொன்னால், மற்றவர்களுடைய நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். இதனால் நம்முடைய சமுதாயம் பாதிக்கப்படும். நீர்வாகம் திறமையாக நடைபெறவேண்டுமென்றால், திறமையான ஊழியர்கள் கிடைக்க வேண்டும், திறமையான ஊழியர்கள் பொறுக்கப்பட வேண்டும். இம்மாதிரி அவர்கள் எழுதுவதற்குக் காரணம் திறமைக் குறைவா அல்லது தகுதிக் குறைவா? மனதில் உள்ளதை எழுத முடியாமல் தவிக்கிறார்களா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். தெரிந்த விஷயங்களைக்கூட எழுதுமுடியாமல் தவிப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் அன்னிய மொழியில் எழுதவேண்டியிருப்பது தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எஸ்.எஸ்.எல்ஃ.வி. வரை தமிழிலே படித்துவிட்டு. சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சை ஆங்கிலத்திலே எழுதவேண்டும் என்று வர்ப்புறுத்தப்பட்டால், பலருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. கல்லூரியில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சேர்த்து சோல்லிக்கொடுக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியான பிறகு, அதற்குத் தகுந்த மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைகளை தமிழிலும் எழுதலாம் என்று சொன்னால், மாணவர்கள் இன்னும் ஊக்கமாகப் படித்து விஷயங்களைக் கொண்டு, மனதில் உள்ளதை உள்ளபடி எழுதுவதற்கு வசதி ஏற்படும். எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்னவென்றால், கல்லூரிகளில் கல்வி

30th October 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கற்பிக்கும் தரத்தை இன்னும் உயர்த்துவது ஒன்று. இன்னென்று சர்வில் கமிஷன் தேர்வுகள் தமிழிலும் எழுதலாம், ஆங்கிலத்திலும் எழுதலாம் என்ற விதிகளை மாற்றுவார்களானால், பெரும்பாலான மாணவர்கள் தங்கள் மனதிலே உள்ளதை உள்ளபடி எழுத முடியும், அது தான் சரியான தேர்வாக இருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பரிட்சை எழுதுபவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும், வேலைக்கேடுபவர்களின் எண்ணிக்கைக்கும் வித்தியாசம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு 12,000 மாணவர்கள் பரிட்சை எழுதுகிறார்கள். அதில் பெரும்பாலோர் தேர்ச்சி அடைவதில்லை. ஆனால், ஒரு வருஷத்தில் வேலைக்கைத்தது எவ்வளவு பேர்களுக்கு என்று பார்த்தால், 861 பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் 861 பேர்களுக்கு வேலை தேடித் தருவதற்கு பெரிய குழு இருக்க வேண்டுமா? இந்தக் குழுவுக்கு பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அதனால் இந்தக் குழு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்குள் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கா விட்டால் மறுபடியும் அவர்கள் பரிட்சை எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வருஷத்தில் வேலை கிடைக்காததினால், அவர்கள் தேர்வு பெற வில்லை என்று அர்த்தமா, அல்லது தகுதி அற்றவர்கள் என்று அர்த்தமா? வேலை வாய்ப்பு இல்லாதநிலை தான் அவர்களுக்கு அந்த ஆண்டில் வேலைக்கைகளில்லை. இருப்பினும் அடுத்த ஆண்டில் மறுபடியும் அவர்கள் பரிட்சை எழுதவேண்டியிருக்கிறது. வேலை கிடைக்கும் வரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் பரிட்சை எழுதிக்கொண்டே இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது மாணவர்களுக்கு அனுவசியமான கஷ்டம் கொடுக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் பரிட்சை எழுதி ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படால், அவர்களை 2, 3 வருஷங்களுக்கு விஸ்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். முதல் தேர்வுக்கு 800 பேர்கள் என்றால், அடுத்த ஆண்டில் இன்னேரு 200 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கையை எந்த அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கிறார்கள், அதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது, குத்து மதிப்பாக தோன்றிய எண்ணிக்கையை நிர்ணயிக்கிறார்களா என்பதை சரியானபடி பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சர்வீஸ் கமிஷனில் இன்னேரு முக்கியமான கடமை ரூ. 150-க்கு அதிகமாக சம்பாம் பெறும் அரசாங்க நியமியர்கள் மீது எடுக்க இருக்கிற ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் பற்றி அபிப்பிராயம் கூறவேண்டியது. அது அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய விஷயம். அரசாங்கம் பயினிக் கமிஷனினுடைய ஆலோசனையைக் கேட்கவேண்டுமென்பது விதி. ஆனால், அவர்களுடைய ஆலோசனைப்படி அரசாங்கம் நடக்கவேண்டுமென்பதில்லை. சர்வீஸ் கமிஷன் கொடுக்கக்கூடிய ஆலோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம், ஏற்றுக் கொள்ளாமலும் இருக்கலாம். இருப்பினும், அரசாங்கச் சர்வீஸ் கமிஷனை ஆலோசனை கேட்கவேண்டும் என்பது கட்டாயம். அவர்களுடைய சிபார்சை நிராகரிக்கலாம் என்று இந்ததாலும்கூட, சர்வீஸ் கமிஷனினுடைய ஆலோசனையைக் கேட்காமல் காரியங்களைச் செய்ய முடியாது. அப்படிச் சில சம்பவங்கள் இந்த ரிப்போர்ட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. நான் இந்த ரிப்போர்ட்டில் இல்லாத எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இதற்கு முந்திய வருஷத்து ரிப்போர்ட்டுக்களில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி கூட நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. 1960-61-ம் ஆண்டு ரிப்போர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய சில விவரங்களை மட்டும் இங்கே கூறுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தினார்களா, இல்லையா, அல்லது இலாகாக்கள் மாழுலமாக எழுதக்கூடிய பதில் களை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு பிரச்சனையில், அரசாங்கம் அவர்கள் செய்த சிபார்சை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்பதற்கு சமாதானமும் தெரியப்படுத்தவேண்டும். இந்த இரண்டும் தான் இந்த அறிக்கையிலே பிரச்சாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [30th October 1962]

கிறபொழுது, இந்த இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு தான் நான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. இதன் மீது சில விவரங்கள் வேண்டும் என்று சட்டசபை இலாகா மூலம் பிரதம காரியதுறி அவர்களுக்கு எழுதியிருந்தேன். எனக்கு இன்று வரை ஒன்றும் பதில் கிடைக்கவில்லை. விவரங்கள் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லவில்லை. விவரங்கள் கொடுத்திருந்தால், நான் சரியான முடிவுக்கு வருவதற்கு ஏதுவாக இருந்திருக்கும். எந்தவிதமான தகவலும் எனக்கு இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, ஸிப்போர்ட்டில் இருக்கிற விவரங்களை மட்டும் வைத்து நான் பேசக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன்.

1959-ம் ஆண்டில் ஒரு பெப்ரவரி கலெக்டர் மீது லஞ்சக் குற்றம் சாட்ப்பட்டது. அது சம்பந்தமான புகார்கள், தல்தாவேஜிகள் டிரிப்யூனில் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. 150 ரூபாய்க்கு அதிகமாக சம்பளம் பெறும் ஊழியர்களின் மீது லஞ்சக் குற்றச்சாட்டு வருமானால், அதை விசேஷ டிரிப்யூனல் விசாரிக்கவேண்டும். விசேஷ டிரிபியூனல் விசாரிக்கக்கூடிய முறைகளைப்பற்றி தனி விதிகள் உண்டு. இந்தப் புகாரை டிரிப்யூனலுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்பது சட்டம். ஆகவே, இந்தப் புகார் டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. டிரிப்யூனல் அந்த ஊழியர் மீது 6 குற்றங்களைக்கண்டு சாட்குகின்த தெரிவித்தார்கள். அந்த 6 குற்றங்களுக்கும் சமாதானம் பெற்றார்கள். விசாரணை நடந்தது. கடைசியில் டிரிப்யூனல் முன்றுவது குற்றம் நிருபிக்கப்படவில்லை என்று அதை ஒதுக்கின்டு, 1, 2, 4, 5, 6 இவைகள் பெரும்பாலும் நிருபிக்கப்பட்டன என்று தெரிவித்து, அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்ற சிபார்சும் அனுப்பப்பட்டது. அந்த பெப்ரவரி ஹரிஜன நல இலாகாவில் வேலை செய்தவராக இருந்திருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஹெட் ஆப் தி டிபார்ட்மெண்டாக சிபார்சு செய்திருக்கிறார். அதிலிருந்து நான் அவர் ஹரிஜன நல இலாகாவில் வேலை செய்திருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் கேட்ட விவரங்கள் யாரும் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, நான் ஊகிக்கவேண்டியிருக்கிறது. டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல் பேர் ஒன்று, இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, டிரிப்யூனல் 6 குற்றங்களில் 5 குற்றங்கள் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சிபார்சு செய்திருந்தாலும் கூட. ஆகவே, மேலும் இவர் இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளை கழித்துவிட்டு, பாக்கி 3 குற்றச்சாட்டுகள் நிருபிக்கப்பட்டதாக ஏற்றுக்கொண்டு, தண்டனையைப் பொறுத்தவரையில் டிரிபியூனல் செய்த சிபார்சை ஆட்சேபிக்கவில்லை. அந்த பெப்ரவரி கலெக்டரை வேலையிலி ருந்து நீக்கலாம் என்று டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேலே விஷயம் போர்டு ஆப் ரெவின்யூவுக்குப் போயிற்று. ரெவின்யூ போர்டு குற்றச்சாட்டுக்கள் என்ன அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் என்று என்று மட்டும் பரிசீலிக்கவில்லை. அவைகளையெல்லாம் பரிசீலித்துவிட்டு குற்றச்சாட்டுக்கள் நிருபிக்கப்பட்டு இருக்கலாம், இருப்பினும் அவருடைய குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டும் என்று மனிதாபிமானத்தோடு கூட பிரச்சனையை அனுசீ, அவரை வேலையிலிருந்து டிஸ்மில் செய்வதற்குப் பதிலாக, கட்டாயமாக அவரே ஓய்வுப் பெற்றுக்கொண்டு விலகிவிடாம் என்றும், அவருடைய பெண்ணினில் ரூ. 50 குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் ரெவின்யூ போர்டு சிபார்சு செய்தது. அந்த சிபார்சை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதன் பிறகு குற்றம் சாட்ப்பட்ட அதிகாரிக்கு ஷோகால் நோட்டில் கொடுத்தார்கள். “என் உம்மை கட்டாயப்படுத்தி வேலையிலிருந்து விலக்கக்கூடாது, ஏன் உம்முடைய பெண் கணிவிருந்து ரூ. 50-ஐ குறைக்கக் கூடாது” என்று அவருடைய ஷோகால் நோட்டில் கொடுத்தார்கள். இது டிரிப்யூனல் செய்த சிபார்சுகள் ஆக்சே, அந்த சிபாரிசுகளைபும், தண்டனையையும் நாம் இப்படி மாற்ற கிறோமே, அதைப்பற்றி அந்த டிரிப்யூனல் அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். டிரிப்யூனல் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள

30th October 1962] [திரு. மீ. கல்யாணசந்தரம்]

வேண்டியது அவசியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது சாதா ரணப் பகுத்தறிவும் கூட. ஆனால் சட்டத்தில் அப்படி இல்லையென்று சர்க்கார் வாதாடுக்குர்கள். அதாவது உண்மையை என்பதை நாம் பார்க்கலாம்.

இது சட்டசபை நிறைவேற்றிய சட்டமல்ல. விதிகளின் மூலம் பிறப் பிக்கப்பட்ட சட்டம் தால். அரசாங்கம் போட்ட விதிகளையே அவாகள் ஏன் நிறைவேற்றவேலை என்பதை அவர்களைப் பார்த்து நான் கேட்கவேண்டிய வகுக்கு இருக்கிறேன். இந்த விதிகள் The Madras Services Disciplinary Proceedings Tribunal Rules, 1955 என்று சொல்லப்படுகிறது. 1955-ல் பிறப்பாக்கப்பட்டன. இந்த விதிகளின் படியு.

"If the advice is to be rejected or deviated the reasons for such rejection or deviation shall be communicated to the Tribunal and the remarks of the Tribunal in regard thereto shall be taken into consideration before passing orders".

இந்த விதிகள் எல்லாம் புரிந்து கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆலமரத்தின் முதன் மாதிரி பல ஈரதத்துக்கள் இருக்கின்றன. (இரண்டு வருஷத்துக்கு ஒரு முறையாவது இவைகளையெல்லாம் புதிதாக அச்சிட்டதுக்கொடுத்தால், படிப்பவர்களுக்குச் சலபமாக இருக்கும். நான் குற்பிட்ட வியங்கடி, டிரிபியூனல் செயத் சிபாரிக்களை நிராகாரப்பதாகவோ அல்லது மாற்றுவதாகவோ இருந்தால், மீண்டும் டிரிபியூனலின் ஆலோசனையைக் கேட்டு, சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இறுதியான உத்தரவு எந்த ஸ்டேஜிலே போடப்பட்டது என்று கேட்கிறேன். அதைகரிக்கன், அவர்களுடைய பதவிலே எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் போடலாமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

"The Government were not in the wrong in not having consulted the Tribunal before issue of the show cause notice to the officer."

என்று தைரியமாக அச்சிட்டத் தீர்த்த இந்த ரிப்போர்டிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த சபையிலே உள்ளவர்கள் இதையெல்லாம் படிக்க மாட்டார்கள் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்களா? எவ்வளவு தனிந்து இதை எழுதுகிறார்கள்? "The Government were not in the wrong" என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறு ஏதாவது சமாதானம் சொல்லட்டும், அல்லது எக்ஸ்பிளீனேஷன் கொடுக்கட்டும். "The Government can do more or less" என்று சொல்லியிருப்பால் கூட அதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனால் அவர்கள் சொல்லுவது என்ன?

"The Government were not in the wrong in not having consulted the Tribunal before the issue of the show cause notice to the officer."

இதைப் பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்காமல் எப்படி அந்த அதிகாரிக்கு ஷோ கால் நோட்டே கொடுக்க முடியும்? டிரிபியூனலின் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிலே என்றால், என்ன பிரயோஜனம்? டிரிபியூனலின் சிபாரிக்களை நிராகரித்து விட்டு, அவற்றை மாற்றி வேறு முடிவுகள் எடுத்து, அவற்றை அந்த அதிகாரிக்குத் தெரிவித்து, அவருடைய சாமாதானத்தையும் பெற்று, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கத்தின் முடிவை ஏற்றுக் கொள்வதாக அறிவித்து விட்டார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் டிரிபியூனலின் அபிப்பிராயத்தை என் கேட்கவேலை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு மறுபடியும் டிரிபியூனலுக்கு அனுப்பப்பட்டது. சர்வீஸ் கமிஷன் அபிப்பிராயம் தெரிவித்து விட்டது, அரசாங்கமும் முடிவு எடுத்து விட்டது. அப்புறம் டிரிபியூனலுக்கு என்ன வேலை? அவர்களும் "டிட்டோ" என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

[திரு. மீ. கலியாணசந்தரம்] [30th October 1962]

அதற்கு சர்க்கார் என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள்? அப்படி அனுப்பித்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். சர்வஸ் கமிஷன் சிபார்சை இன்னென்று டிரிப்புனலுக்கு அனுப்புவது என்பதே யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். சர்வஸ் கமிஷன் தனது சிபார்சை அரசாங்கத்துக்கு அனுப்புகிறது. அதன்மேல் அரசாங்கம் நேரடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். டிரிப்புனலை வ்ட் சர்வஸ் கமிஷன் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருக்கிறது. சர்வஸ் கமிஷன் சிபார்சை மறுபடியும் டிரிப்புனலுக்கு அனுப்பின்தாகச் சொல்வது சட்டப்படி சரியல்ல. அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கும் அது வரோதமாக இருக்கிறது. சர்வஸ் கமிஷன் இதை ரொம்பவும் ஜாக்கிரதையாகச் சுட்டிக்கடியிருக்கிற இருக்கக்கூடிய கோளாறை நான் எடுத்துக் காண்பித்தேன். இந்த சமைக்கு வரும் பொழுதுதான் மனிதாபிமானம் காரணமாக இருக்க வேண்டுமா? ஒரு டிரிப்புனலை சர்க்கார் நியமித்தது. அந்த டிரிப்புனல் நன்கு பரிசீலனை செய்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியை வேலையிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று சிபார்சை செய்தது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, கட்டாயமாக வேலையிலிருந்து விலகிக் கொண்டால் போதுமானது, பெண்டினில் ரூ. 50 குறைத்து விட்டால் போதுமானது என்று மனிதாபிமானத்தின் பெயில் சொல்வது நியாயமா? குற்றச் சாட்டோ லஞ்சம் சம்பந்தமானது. வேலை நிர்வாக ஊழலாகவோ அல்லது திறமைக் குறைவாகவோ இருந்தாலும் மனிதாபிமானம் என்ற அடிப்படையில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நாம் கருதும்போது, இப்பேர்ப்பட்ட குற்றம் புரிந்தவர் கவிடத்தில் நாம் மனிதாபிமானம் காட்டுவது சரியா? அவருடைய குழந்தைகளுக்கு வேண்டுமானால் நாம் சம்பளச் சலுகை அளிக்கலாம், அல்லது இருக்கப்பட்டால் அவருடைய குடும்பத்துக்கு உதவி செய்யலாம். இப்படி ஒரு அபாயகரமான குற்றம் சாட்டப்பட்ட அதிகாரியிடத்தில் மனிதாபிமானத்தின் பெயரால் டிரிப்புனலீன் சிபார்சை நிராகரித்து, அதை மாற்றுவது சரியா? டிரிப்புனலும் கேவிக்கூத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டது. சர்வஸ் கமிஷனும் கேவிக்கூத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டது. இதையெல்லாம் நியாயம் என்று சொல்லி, அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு, அதை எங்கள் முன் வைத்து எங்களையும் அவமானப்படுத்த வேண்டுமா என்று நான் கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை இலாகாவிலே ஒரு உதவி டாக்டர் நிய மிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஸெல்க்ஷன் செய்த சர்வஸ் கமிஷன் வைத்தியப் பரிசீலனைக்குப்பட்டு அவரை ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்று சிபார்சை செய்தி ருக்கிறது. முதல் வைத்தியப் பரிசீலனை அவர் மாறு கண் என்ற காரணத்தினால் அவரைத் தேர்ந்தெடுக்க கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். உடனே அவர் வேறு ராஜ்யத்திற்குப் போய் ஒரு ஸெரிடிபிசெட் வருங்கிக்கொண்டு வந்தார். மாறு கண் உடையவராக இருந்தாலும் அவரை நியமிப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்று அதிலே குறிப்பிட்டிருந்தது. அந்த ஸெரிடிபிகேட்டின் அடிப்படையில் பலர் கொண்ட மெடிகல் போர்டின் அபிப்பிராயத்துக்கு அவர் அனுப்பப்பட்டார். மாறு கண் உள்ளவராக இருப்பதால் அவரை நியமிப்பது சரியல்ல என்ற அபிப்பிராயத்தை மெடிகல் போர்டு தெரிவித்தது. அதற்கு மேல் அரசாங்கம் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? அவர் மிகுந்த திறமையிலை என்றும், அவர் செய்துள்ள நல்ல வேலையை உத்தேசித்தும் அவரை வேலையில் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சிபார்சை செய்திருக்கிறார்கள். சர்வஸ் கமிஷன் சிபார்சை அரசாங்கம் நிராகரித்து விட்டது, மெடிகல் போர்டின் சிபார்சையும் அரசாங்கம் நிராகரித்து விட்டது. அதற்குக் காரணம், அவர் செய்த நல்ல வேலை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் அப்படி என்ன நல்ல வேலை செய்திருக்கிறார்? எக்விகூடிடவ் லயனில் போடாமல் ஆபீஸ் உத்தியோகத்தில் போடுவதற்கான நியாயமான காரணங்கள் இருந்தால்தான் ஒரு வேலை நான் புரிந்து கொள்ள முடியும். அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய தகவல்கள் எல்லாம் என்போன்றவர்களுக்கு திருப்தியளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் நேரில் பார்ப்பதற்கு ஏந்தரப்பம் இருந்ததே, இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. சர்வஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டுகள் மாழலாக வரும், பதில் அனுப்புவதும்

80th October 1962]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

மாழுலாக இருக்கும். சட்டசபை முன்பும் அவைகளை எல்லாம் மாழுலாக வைத்துவிடுவார்கள். ஆகவே சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவினர் இன்னும் அதிக சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு நன்கு பரிசீலனை செய்து சமாதானங்கள் சொல்லவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக இந்தப் பள்ளிக் காலீஸ் ரிபோர்ட்ஸைப் படித்துப் பார்க்கும்போது அதில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. பல பரிசீலகள் வைக்கப்பட்டு அதன் முடிவுகளை தெரிவித்த பிறகு மாணவர்களுடைய தரத்தைப்பற்றி ரிபோர்ட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரிபோர்ட்ஸைப் பார்க்கும் போது அதில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. அந்த ரிபோர்ட்டில் மாணவர்களுடைய ஆங்கிலத் தரம் எவ்வளவோக குறைந்துள்ளதாக தெரியவருகின்றது. அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் ஆங்கிலத்தின்மீது குறைவாக இருப்பதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. ஆங்கிலம் சம்பந்தமாக காம்போவிஷன் மற்றவைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் மாணவர்களுடைய ஆங்கிலத் தரம் குறைந்திருப்பதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. ரிபோர்ட்டுகளைப் பார்த்தால் “Very Poor”, “not Satisfactory” என்று தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பலவேறு பரிசீலகளில் அப்படி இருப்பதாகத் தான் தெரிய வருகிறது. இதைப் பார்த்தால் இன்றைக்கு நமது ராஜ்யத் தில் ஆங்கிலத்தை தரம் குறைந்து விட்டதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. இன்றைக்கு படித்தக்கூடிய மாணவர்கள்தான் நான் பல உத்யோகங்களுக்கு வரக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். அப்படி நமது ராஜ்ய உத்யோகங்களுக்கு வரக்கூடியவர்கள் இப்படி ஆங்கிலத்தில் தரம் குறைவாக இருந்தால் எப்படி உத்யோகம் பார்ப்பார்கள் என்று யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது உத்யோகத்திற்கு மட்டுமல்லது இருக்கிறது. நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஆங்கிலம் தான் மற்ற ராஜ்யங்களுடன் தொடர்பு வைத்துக்கொள்க்கூடிய பாங்கியாக இருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு எவ்வளவு தூரம் முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே ஆங்கிலத்தை நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்வதற்கு இதை ஒரு படிப்பினையாகக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காகத் தான் ஆங்கிலத்தை மூன்றுவது வகுப்பிலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று ஏற்கனவே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். அப்பொழுதுதான் மாணவர்களுடைய ஆங்கிலத் தரம் நல்லமுறையில் முன்னேற்றமடையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை செகன்ட் லாங்வேஜுக்கூட்டுவைத்துக்கொள்ளலாம். அதனால் தாய் மொழி எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஆங்கிலத்தின் தரம் குறையாமல் இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேண்டிய இது சர்வ தேச மொழியாக இருக்கிறது. அதனால் போதிய முக்கியத்துவம் அதற்குக் கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் தாய் மொழி வளர்ச்சிக்கு இது குறுக்கே நிற்காது. தாய் மொழி வளர்ச்சி எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகவே ஆங்கிலத்தின் தாத்தை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக திரு. கலியாணசுந்தரம் சொன்ன சிலவற்றைப்பற்றி நானும் கூற விரும்புகிறேன். பெடுடி கலெக்டர் விஷயமாக பிரிபுள்ளி விசாரித்து அவரை வேலைவிட்டு நீக்க வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு அதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய மறுபடியும் பிரிபுனாலுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன. முதலில் ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு

[திரு. வை. சங்கரன்] [30th October 1962]

மறுபடியும் ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? அவரை டிஸ்மில் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்ன பிறகு மறுபடியும் கமிஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன? பிரிபுள்ள கொடுத்த தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ செய்த சிபார்ஷை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதன் பிறகு ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஒருமுறை அபிப்பிராயம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு மறுபடியும் அவர்களுக்கே அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் என்ன? ஒருவித அபிப்பிராயத்தை தெரிவிப்பதற்கு முன்னதாகவே தான் ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்க வேண்டும். முடிவு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் அனுப்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்குக் காரணம் ரூல்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ரூல்களை வாகித்து பார்த்தால் அதற்கு wide meaning கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ரூல்கள் ஸ்பெஸி பிக்காக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதற்குள் ரூல்களை ஸ்பெஸிபிக்காக இருக்கும் அளவில் மாற்றி அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. 1957-58ல் கட்ட இதே போன்று ஒரு கேஸ் வந்து ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் கொடுத்த மெமோராண்டத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படியேல்லாம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு ரூல்களை ஸ்பெஸிபிக்காக இருக்கும் அளவில் மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்காருடைய முடிவுக்குப் பின்னால் மறுபடியும் ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு அப்படிக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுப்பதானது பெயரளவில் கொடுப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. இப்படி கொடுப்பதால் ஏற்கனவே கொடுத்த அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைசீலில் சில லக்கணங்கள் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்த லக்கணங்களை எடுத்து விட வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த லக்கணங்களை எடுத்து விட்டு ரூல்களை ஸ்பெஸிபிக்காக இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக ஒரு கேஸ் சொல்லப்பட்டது. அதாவது அசிஸ்டெண்ட் வெடரினரி சர்ஜன்ப்பற்றியது. டி.எம்.எஸ். அவரை நியமிக்கக்கூடாது என்று சொன்ன பிறகு, மெடிகல் போர்டு அவரை நியமிக்கக் கூடாது என்று சொன்ன பிறகு கமிஷன் அவரை நியமிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டது. அதன் பிறகு அவர் வேறு ஒரு இடத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட ஊனத்தினால் உத்தியோகத்திற்கு எந்த திட்டமான இடங்களும் இல்லை என்று சொன்ன பிறகு, மறுபடியும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அவரை நியமிக்க இருக்கக்கூடிய ரூல்களை தளர்த்தி அவருடைய தகுதியை பார்த்து அவரை நியமிக்கலாம் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அதன் பிறகு அவரை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கக்கூடிய ரூல்களை தளர்த்தி அவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். மெடிகல் போர்டினுடைய அபிப்பிராயம் இவர் விஷயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியல்ல. வேறு சமாதானம் கொடுத்து அவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. இது ஒரு பிரவேஸ்டெண்டாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். காகவே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய விதிகளையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வி. கிழவேங்கடம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது பேசுகின்றபோது முதன் முதல் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே இந்தக் குழுவில் அரசியல் சார்புடையவர்கள், அரசியல் கண்ணேட்டத்தோடு கார்யங்கள் ஆற்றுகின்றவர்கள் இடம் பெறக்கூடாது. எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்கள் அதில் அங்கும் பெறவேண்டும். தற்போது இருக்கிற குழு உறுப்பினர்களைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள், கட்சிப்

30th October 1962] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

பிரசாரத்தில் தீவிரமாக ஈடுபடக் கூடியவர்கள் அல்லது காங்கிரஸ் கட்சி அபேட்கராகத் தேர்தலில் நின்று தோற்றவர்கள் தான் அங்கம் வசிப்ப தாகத் தெரிய வருகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போட்டைப் பற்றி விவாதம் செய்யலாம். ஆனால் கமிஷன் உறுப்பினர்களுடைய யோக்கியதை, தகுதி, நியமனம் பற்றிச் சொல்வதற்கு அதிகாரம் இல்லை. அது விவாதத்திற்குப் புறம்பானது. அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மி. கலியாணசந்தரம் : சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனை நியமிப்பது கவர்னர்.

The Governor acts on the advice of the Hon. the Chief Minister. The Members of the Commission are paid from out of the Consolidated Fund sanctioned by this House. So, this House has a right to criticise the Public Service Commission. Propriety requires that we should not attribute motives to the Commission.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். நான் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட வில்லை. ஆனால் இப்போது இங்கே அந்தக் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்கிறபோது மற்றவற்றைக் குறிப்பிடுவது புறம்பானது. அப்படிப் பேசுவது முறை அல்ல என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not refer to the Members of the Commission or attack the Commission.

SRI M. V. KARIVENGADAM : It is not an attack on the Commission.

MR. SPEAKER : But the hon. Member is attacking the Commission.

SRI M. V. KARIVENGADAM : We are discussing the Report of the Service Commission now.

MR. SPEAKER : Let the hon. Member continue his speech.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : இன்று பெபுடி சேவக்குகளைப் போன்ற சில உத்தியோகங்களை சர்வீஸ் கமிஷன் பரவ்யவுக்கு விடாமல் அரசாங்கம் தன்னுடைய நேரடிப் போறுப்பில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி யில்லாமல் எல்லாப் பதவிகளுக்கும் தகுதி வாய்ந்தவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து போறுப்பக் கமிஷன்டிடமே விடவேண்டும். மேலும், ஐ.எ.ஏ.ஸ். காடரில் உள்ளவர்கள், ஒய்வு பெற்ற நீதிபதிகள் இவர்களையே கமிஷன் உறுப்பினர்களாகவும் போட்டால் தான் சரியான முறையில், கட்சி சார்பற்ற முறையில், வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்று அரசியல் கண்ணேடுத்தோடு பாராமல் தகுதியின் அடிப்படையில் சரியானவர்களைப் பொறுக்குவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். அப்போது தான் பாரபடசம் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சமங்கதரப்பம், சம நீதி ஏற்படுவதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகவே ஒய்வு பெற்ற நீதிபதிகளையோ, ஐ.எ.ஏ.ஸ். காடரில் உள்ளவர்களையோ பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஸன் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்பதாக கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. மாதா கவுடர் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்வீஸ் கமிஷன் கேட்கக்கூடிய கேள்விகளுக்கு இன்றைய தினம் மாணவர்கள் அளிக்கக்கூடிய பதில் மிகவும் தாம் குறைவானதாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது. எஸ்.எஸ்.எஸ்.வி.

[திரு. ஜே. மாதாகவுடர்] [30th October 1962]

படித்து விட்டு வந்து இந்தப் பரிசை எழுதுகிறவர்களுக்கு நம் நாட்டின் எல்லையையே சரியாகச் சொல்லத் தெரியவில்லை. இந்தக் குறைபாட்டுக் குக் காரணம் நம்முடைய பாடப் புத்தகங்களில் தான் இருக்கிறது. முன்பு பூகோளம் என்று தனியாகவும், சரித்தியம் என்று தனியாகவும் பாம் இருந்தது. நம்முடைய தேசத்தின் எல்லையைப் பற்றியும், சீதோஷனை நிலை, தொழில், விளைபொருள்கள் போன்றவைகளை எல்லாம் மற்ற நாடுகளைப் பற்றிப் படிப்பதோடும் கூட, இதையும் படிப்பதற்கு பூகோள பாட திட்டத்தில் புத்தகங்கள் இருந்தன. அதைப் போலவே சரித்திர பாடம் என்றால் அதில் நம் நாட்டுத் தலைவர்களுடைய வரலாறு, பிற நாட்டுத் தலைவர்களுடைய வரலாறு எல்லாவற்றையும் படிப்பதற்கு வசதியாக இருந்தது. இப்போது பூகோளம் என்றும் இல்லை, சரித்திராம் என்றும் இல்லை. எல்லாம் ஒரே கதம்பமாக சோஷியல் ஸ்டடி என்பதாக வைத்திருப்பதால் தான் மாணவர்களுடைய திறன் பொது அறிவு சம்பந் தப்பட வரையில் மிகவும் குறைந்து விட்டது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே தனியாக திரும்பவும் இருக்கப்பி, வில்ஸ்பி என்று தனித்தனியாக பாடப் புத்தகங்கள் அமைப்பது நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நோத்தில் இன்றைக்கு, திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுகையில் சர்வீஸ் கமிஷன் பெரிதா, பிரிப்புனல் பெரிதா என்ற அளவில் பேசினார்கள். சர்வீஸ் கமிஷன் நிர்வாகத் துறை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் செயல்படுகிறது. பிரிப்புனல் என்பது நீதி வழங்கக்கூடிய ஸ்தலம். யார் பேரிலாவது குற்றம் சமத்தப்பட்டால் அது விஷயத்தை பிரிப்புனலுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் அதை விசாரணை செய்து என்ன ஆலோசனை கூறுகிறார்கள் என்று பார்த்துப் பரிசீலனை செய்கிறோம். பிரிப்புனலின் தீர்ப்பை அப்படியே நிறைவேற்றுவது இல்லை என்ற தோரணையில் திரு. கல்யாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டார். நீதி ஸ்தலத்தில் யாருக்காவது சட்டப்படி தண்டனை வழங்கப்பட்டால், தண்டனைக்கப்படுகிறவர் ஜனதிபதிக்கு மனுசு செய்துகொண்டு, தண்டனையைக் குறைத்துக்கொள்வதற்கு அரசியல் அமைப்பிலேயே இடம் வைத்திருக்கிறோம். அதே ரிதியில் தான் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நிர்வாகத் துறையில் குற்றஞ்சாடப்பட்டு, பிரிப்புனலுக்கு அனுப்பி அவர்களுடைய தீர்ப்பை அப்படியே நிறைவேற்றுவதா அல்லது கொஞ்சம் தண்டனையைக் குறைக்கலாமா என்பதை ரெவின்யூ போர்டாரிடமும் கலந்து கொண்டு சர்க்கார் முடிவு செய்கிறார்கள். ஒருவர் செய்த குற்றத்திற்காக ஒரு குடும்பமே நிரந்த மார்க் கஷ்டப்படக்கூடாது என்கிற அடிப்படையில் இது நன்று பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் எப்போது வழங்கவேண்டும் வழங்குவதற்கு முன் பிரிப்புனலைக் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டுமா, பின்பு ஆலோசிக்கவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி எனது தரப்பு அங்கத்தினர் திரு. சங்கரன் அவர்களும் பேசினார்கள். ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் பிறப்பித்து விட்டார்கள் என்றால் முடிவுக்கு வந்து கொல்லாவேண்டும். “இந்த மாதிரியாக நீ குற்றம் செய்தாய் என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதற்காக உன் பேரில் இன்ன தண்டனை விதிப் பதை நீ ஏற்றுக்கொள்கிறாயா? இல்லையானால், என்ன காரணம்?” என்று ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் பிறப்பிப்பது என்றால் அதன் பேரில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தாகிவிட்டது என்று தான் அர்த்தம். அவர் தம் குற்றத்தை மறுக்கலாம். மேல் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொள்வதாகச் சொல்ல வேண்டும். அவரிடமிருந்து பதில் வந்த பிறகு அந்த தண்டனையை நிறைவேற்றுவது நின்மையாக முடிகிறது. இப்படிக் கேட்பதற்கு முன், அந்த அதிகாரி பதில் சொல்வதற்கு முன்பே சர்வீஸ் கமிஷனைக் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டும், அல்லது பிரிப்புனலைக் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமாக இருக்காது. ஷோ காஸ் நோட்டீஸ் பிறப்பித்து, அதற்கு அந்த அதிகாரி சொல்லக்கூடிய ஆட்சேப சமாதானங்களைப் பார்த்த பிறகு, அவர் பேரில் என்ன தண்டனை வழங்கவேண்டும் என்பதை ஆலோசித்து முடிவு செய்வதே பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற என்குறத்தினைச் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

30th October 1962]

* திரு. டி. கர்ச்சா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்வீஸ் கமிஷன் பரிசீசகளில் உட்காரும் மாணவர்கள் தமிழ்லேயே குறிப்பிட்ட 10-30 a.m. அளவு மார்க்குகள் பெறவேண்டும் என்றும், தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் பரிசீசயில் உட்காரும்போது ஏதாவது ஒரு தமிழ் "டெஸ்ட்" டில் தேர்வேண்டுமென்றும் 3344 எண்ணுள்ள அரசாங்க உத்தரவு குறிப்பிட்டிருது. இந்த உத்தரவு நமது தமிழ்நாட்டிலுள்ள மொழி சிறுபான்மையினருக்கு (விங்வில்டிக் மைனரிடிஸ்) மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் பிராந்திய மாகிய கூடலூர் பிராந்தியமானது கேரள எல்லையையொட்டி இருக்கிறது. அங்கே எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் மலையாளமே தாய் மொழியாகப் போதிக்கப்படுகிறது. இப்படிப்படிவர்கள் தேர்வு பெற்று சர்வீஸ் கமிஷன் பரிசீசக்கு வரும்போது, அவர்கள் தமிழ் படிக்கவில்லை என்ற காரணத்தால், தமிழ்நாட்டிலும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது, கேரள ராஜ்யத்தில் விண்ணப்பம் போட்டால் அங்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, விங்வில்டிக் மைனரிடிஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்வர்கள் தாய்மொழி எதுவாக இருக்கிறதோ, அந்த மொழிலேயே இந்தப் பரிசீசகளை எழுதுமாறு வைத்து, அவர்கள் அதில் தேர்ச்சி பெறுகிறார்கள் என்பதை நாம் கவனித்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று ரொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, பபளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி நடக்கின்ற விவாதத்தில், கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட நடக்குச்சிகள் குறித்து உண்மையிலேயே அரசாங்கம் அதைக் குறித்துக் கொண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்தாகும். இது எதோ ஒரு சில நிகழ்ச்சிகள் மட்டும் நடந்துவிடக்கூடிய ஒரு கருத்தாக இதை நான் கருதவில்லை. அரசாங்கபதிலில், "1957-58-ம் ஆண்டுக்காண அறிக்கையில் கூட இது போன்ற தவறு நிச்சுந்து அதற்கு நாங்கள் இதே சமாதானத்தைக் கூறி யிருக்கிறோம்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல, அரசாங்கத்தை ஆதிரிக்க வேண்டும் அல்லது எதிர்க்கவேண்டும் என்ற கருத்திலே அல்லாமல, சில வரைமுறைகளை வைத்துக்கொண்டு, கமிஷன் சொல்வதை ஒப்புக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்தால், எதிர்காலத்தில் ஒரு முரண்பாடற்ற முறையில் அரசியல் நடைபெறுவதற்கு, அந்தக் கமிஷன் தன்னுடைய நடவடிக்கையை நடத்திக்கொண்டு செல்வதற்கு அது வாய்ப்பாக அமையும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

அடுத்ததாக, டாக்டரைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விதிவிலகு அளிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதையாரும் மறுத்துவிடமாட்டார்கள். ஆனால், அதற்கென்று ஒரு எக்ஸ்பிரஸ் கமிட்டி ஒரு முடிவைத் தந்ததற்குப் பின்னால், அதை மாற்றுவது என்பது உண்மையிலேயே அந்தக் கமிட்டியைச் சுற்று அவமதிப்பதாகத் தான் இருக்கும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். காரணம், வேறு மாநிலத்திலே சென்று அவர் ஒரு சர்டிபிகேட் வாங்கியதற்குப் பின்னால், கருத்து முரண்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று நான் நம்புகின்றேன். அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் பதிலில் "as the defect was not so serious" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே. ஒரு எக்ஸ்பிரஸ் கமிஷனுக்கு ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, அவர்கள் தங்களுடைய முடிவைத் தெரிவித்ததற்குப் பின்னால், "குறிப்பிட்ட அந்த வேலையை செய்வதற்கு அவர் தகுதியானவர்தான்" என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்தால், அது எக்ஸ்பிரஸ் கமிட்டிக்கு ஒரு இழுக்காகக் கருதப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கே மட்டுமல்ல, அரசாங்க அலுவலகங்களில் கீழே கூட இதுபோன்ற நிலை இருப்பதை நான் கண்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். மாதவன்] [30th October 1962]

இராமேஸ்வரத்தில் ஒரு ஆசிரியர், “அந்த ஆசிரியருக்கு காது செவிடு” என்று சொல்லி விட்டு அவரை டி.எம்.ஒ.விடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கி வரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரும் “காது செவிடு என்றாலும், அதிக மாண அளவுக்கு இல்லை, நிச்சயம் ஆசிரியராகப் பணியாற்றலாம்” என்று சர்டிபிகேட் கொடுத்து விட்டார். இந்த சர்டிபிகேட் இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கலெக்டரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் நிற்காமல், மாவட்ட கலெக்டர் அந்த ஆசிரியரை பர்த்து, “மீண்டும் இன்னொரு சர்டிபிகேட் வாங்கி வாருங்கள்.” என்று திருப்பி அனுப்பிவிட்டார். இரண்டாவது முறையும் டி.எம்.ஒ.விடம் அந்த ஆசிரியர் சென்றார். இரண்டாவது முறையும், “நீ தகுதிதான்” என்று அவர் சர்டிபிகேட் கொடுத்து விட்டார். அத்துடன் நிற்காமல், மூன்றாவது முறையும் சர்டிபிகேட் வாங்கி வரும்படி கலெக்டர் சொல்லிவிட்டார். நிலைமை என்ன என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அந்த டி.எம்.ஒ. ஒரு அரசாங்க அதிகாரி. கலெக்டரும் அரசாங்க அதிகாரி. ஒரு தனிப்படி ஆசிரியருக்கு ஒரே நிலையில்தான் இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். பல ஆண்டுகள் கழித்த தென்றால், காது சர்று அதிகச் செவிடாக இருக்கலாம் என்ற நிலை ஏற்படும். ஆனால், ஒரோ ஆண்டில் இது போன்று பல முறைகள் அவரை டி.எம்.ஒ.விடம் விட்டிடிய காரணத்தால் டி.எம்.ஒ. பயந்து விட்டார். ஒரு வேளை கலெக்டருக்கும் ஆசிரியருக்கும் தகராரே என்று கருதி, மூன்று வது முறை “நான் அவருடைய காதைப் பரிசோதிக்கமாட்டேன்” என்று மறுத்துவிட்டார்கள். இதை அரசாங்கத்தின் கலைஞர்திற்கும், கலெக்டருடைய கவனத்திற்கும் நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். என இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், அரசாங்கமே நியமித்த எக்ஸ்பிர் கமிட்டி ஒரு முடிவு சொல்லி, அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்று சொன்னால், அதைக் கமிஷன் கண்டிப்புப்பிலே தவறு இல்லை என்று நான் நம்புகிறேன். கமிஷனின் முடிவை அரசாங்கமே உதாசினம் செய்தால், கலெக்டர் போன்றவர்கள் மேலும் உதாசினம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் அங்குகிறேன். இந்த நிலையை உண்மையிலேயே மாற்ற அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டிடில் “அரசாங்கத்தின் தலையீடு அதிகம் இருக்கக்கூடியது” என்று குறிப்பிட்டிருப்பதில் யாரும் மாறுபட்ட கருத்து கொண்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஜாடிஷியல் ரெக்ரூட்டுமென்டு குறித்து நாங்கள் கொஞ்சம் அனுபவப்பட்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப் செலக்ஷன் செய்கிறபோது, கமிஷன் அங்கத்தினர் ஒருவர் நடவடிக்கையிலிருந்து விலகிக் கென்றிருக்கிறார். என்ற நிலையை நாங்கள் எங்கள் சொந்த அனுபவத்திலே கண்டோம். இது என் என்று நிலையை நாங்கள் எங்கள் சொந்த அங்கத்தினர்—பெயரைக் குறிப்பிடுவது அழகல்ல என்று நம்புகிறேன்—தங்களுடைய நடவடிக்கையிலிருந்து எழுந்திருந்து வெளியே கொண்டு விட்டார். மீதியிருந்த அங்கத்தினர்கள் தான் செலக்ஷன் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு அனுபவத்தை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் பார்த்தோம். ஜாடிஷியல் ரெக்ரூட்டுமென்ட் என்பது மற்ற அரசாங்க அலுவலர்களைவிட கொஞ்சம் தனித்த தனித்த வாய்ந்தது என்பது மாற்ற மாற்றுக்கமாட்டார்கள். அரசாங்கத்தின் தலையீடு அதில் அதிகமாக இல்லாதிருந்தால் உண்மையிலேயே நம்முடைய நிதித் துறை எதிர்காலத்தில் நன்றாக நடக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்குள்ள ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே பார்க்கும்போது, “பி.வ., ஸ்டாண்டாடு, எஸ்.எஸ். எல்.வி., ஸ்டாண்டாடு” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் எனக்கே ஒரு சந்தேகம் வந்தது. எஸ்.எஸ்.வி. பரிட்சை நடத்துகிற ஸ்தாபன மூலம் அரசாங்கம் அமைத்திருக்கிற ஸ்தாபனம் தான். அதில் பரிட்சை எழுதித் தேறி அரசாங்க உத்தியோகத்திற்காக வரும்போதும் அதே ஸ்தாண்டாடு என்று பெயர் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப்

30th October 1962] [திரு. எஸ். மாதவன்]

பரிட்சை எழுதிப் பாஸ் செய்துவருகிறவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே வருத்தப்படக்கூடிய குழ்நிலை இருக்கிறது. 1,016 பேர்கள் பரிட்சை எழுதி, 229 பேர்கள் பாஸ்காக்கூடிய குழ்நிலை இருந்தால், இது எதைக் காட்டுகிறது? எஸ்.எஸ்.எஸ்.வி. ஸ்டாண்டர்டு குறைவாக இருக்கிறதா, அல்லது அதிகமான ஸ்டாண்டர்டை அரசாங்கம் உத்தியோகத்திற்கு எதிர்பார்க்கிறதா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. அதிகமான ஸ்டாண்டர்ட் அரசாங்கம் எதிர்பார்த்தால், எஸ்.எஸ்.எஸ்.வி. ஸ்டாண்டர்டை அதிகப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் வரும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதுபோன்றான் பி.ஏ. ஸ்டாண்டர்டு என்று குழ்ப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பி.ஏ. பாஸ் பண்ணிவிட்டு வருகிறவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சையில் 50 சத விகிதத்தினராவது பாஸ் செய்தால் பரவாயில்லை. அதிலே கூட 1,000 பேர்களுக்கு 200 பேர்கள்தான் பாஸ் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது வருத்தப்படக்கூடிய குழ்நிலை இருக்கிறது. இதிலே ஏதாவது மாற்றம் ஏற்படவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதினால், அது உண்மையிலேயே அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

***திரு. சா. கணேசன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற அல்லது அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்துத்தான் ஆயத்கார இருக்கின்ற ஒரு துறை மிகவும் புனிதமான துறை என்பதை அமைச்சர் அவர்களைப் போலவே நானும் மனமார ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பயிரிக் சர்வீஸ் கமிஷன், அதுபோன்றவை ஆயியவற்றை நாம் மிகவும் கொரவுமாகவும், கண்ணியமாகவும் மதித்து, மியாதை காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் எப்படிக் கருதுகிறார்களோ, அப்படித்தான் நானும் கருதுகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்திலே அரசாங்கம் அப்படி அவர்களுக்கு தக்க அளவு மியாதையையும் தமிப்பையும் தருகிறதா என்பது கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம் தான் என்று சொன்னால் தவறு இல்லை. விஷயம் நமக்குத் தெரியும். இப்பொழுது நான் பயிரிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் அமைப்பைப் பற்றிச் சொல்ல வரவில்லை. இந்த விஷயம் வருவதால் அந்தத் தத்துவத்தைப் பேசுகிறேன். எந்தத் துறையிலும் திறமையும், நேரமையும் இருக்கவேண்டுமானால், திறமையும் நேரமையும் உள்ள நபர்களை நியமிப்பதற்கு உரியவர்கள் சலுகையும், அல்லது பரிவும், தாட்சன்யமும் காட்டக் கூடாதவர்களாக இருப்பதோடு மட்டுமென்றி, காட்டமாட்டார்கள் என்று பிறர் நம்பும்படியானவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். இதை நாம் நன்கு மனத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே, எந்தக் கண்ணேட்டத்துடன் கூடியவர்களும் அங்கு இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். நான் இப்பொழுது இருப்பதைப்பற்றி குறைக்கவில்லை. நிர்வாகத் துறை அனுபவம் உடையவர் ஒருவர், நீதித் துறை அனுபவம் உடையவர் ஒருவர், கல்வித் துறையில் நிபுணத்துவம் உடையவர் ஒருவர் என்று இப்படி இருக்க வேண்டும். நம் மாநிலத்தில் மூன்று பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பிற மாநிலங்களில் எண்ணிக்கை வேறுபடுகிறது. அப்படி அமைத்து முடித்ததால், அந்தக் கமிஷன் செய்கிற முடிவு சபரிம் கோர்ட் தீர்ப்பே போல் இருக்க வேண்டும். அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் அதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பெற வேண்டும். அப்பொழுதான் உண்மையிலேயே அதை நாம் மதித்தவர்களாவோம், அதனுடைய லட்சியமும் பூர்ணமாக நிறைவேற்றப்படும் என்பதை நான் சொல்லவேண்டுமென்ற அவசியமே இல்லை. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்.

அதற்கு மேலே, பல நிலைகளைப்பற்றி, ஆங்காங்கே காணப்பட்டவை பற்றி இங்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டன. காது கேளாமை, மாறு கண் இதற்கெல்லாம் தகுதியின்மை கற்பிக்கப்படுகிறது. ஜம்பது ஆண்கூலங்கு அல்லது தூறு ஆண்கூலங்கு முன்பு இதற்கெல்லாம் தகுதியின்மை கற்பிக்கப்பட்டால் அதை நானும், நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்வோம். ஆனால் இன்றே காது கேளாமை ஒரு தகுதியின்மை அல்ல. ஒருவனுக்கு

[திரு. சா. கணேசன்] [30th October 1962]

காது கேட்காமல் இருந்தால் நூறு அல்லது அதிகப்பட்சம் ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்தால் கண்ணுக்குத் தெரியாமலே காதில் ஒட்டிக்கொள்ளும் அளவில் கேட்கும் சாதனம் வந்து பீட்டது. அதைப் போட்டுக்கொண்டு கேட்கலாம். அல்லது காதில் பொருத்திக் கொண்டு கேட்கும் சாதனம் நூறு ரூபாய்க்கு கிடைக்கிறது. அப்படிச் செலவு செய்து ஒரு சாதனத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டால் காது கேட்கிறது. ஆகவே காது கேளாமை ஒரு தகுதியின்மையா? இதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அடுத்தாற்போல், இரண்டு கண்களில் ஒன்று ஒரு ஐந்து டிக்ரி மாறியிருந்தால் மாறுகண் என்று சொல்கிறோம். இது ஒரு பொல்லாத குறையா? மாறுகண் உடையவர்கள் எல்லாம் தெருவில் காரில் மோதிக்கொண்டு செத்தார்களா? அல்லது அவர்கள் எழுதும்போது “கா”-விற்குப் பதிலாக “சா” போட்டு விடுகிறார்களா? அப்படிப்பட்டவர்களை, மெடிக்கல் போர் டிற்குச் சென்று உத்தரவு வாங்கி வா என்று சொன்னால்—மெடிக்கல் போர்டைப்பற்றி நான் குறை கூறவில்லை—இவர்களுக்கு தகுதியில்லை என்று மெடிக்கல் போர்ட் உத்தரவு அனுப்பிவிடுமானால் அப்பறும் மெடிக்கல் போர்டின் தீர்ப்பை மீறுவது அரசாங்கத்திற்கு நியாயமா? ஆகவே, மாறுகண் என்பது தகுதியின்மையல்ல என்று உத்தரவிடவேண்டும். ஏன் மெடிக்கல் போர்டிற்குச் செல்லச் சொல்கிறார்கள்? அவர்களை வேலைக்கு நியமிக்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கலாம். இதை மற்றவர்கள் கேவிக்கூத்து என்று சொன்னால் நமக்கு கவலையாகியிருக்காதா? இது வெறும் விண்யாட்டாக இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள் அல்லவா? நாம் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்கிறோம், விஷயத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள பிரச்சனைகளை எழுப்புகிறோம். அதிலே தவறு ஏற்படலாகாது. ஆனால் ஆட்சி சமர்ப்பிக்கும் அறிக்கையில் தவறு சிறிதேனும் ஏற்படலாமா? நான் சொல்வது அல்ல இது. அதைசிலே வந்திருக்கிறது. ஒருக்கால அது பிரின்டேர்ஸ் டெவினாக இருக்கலாம் என்று கூற முயலவாம? ஆனால் ஒன்றிரண்டு சொற்கள் தவறாக வருமே தவிர சென்டன்ஸ்கள் அப்படி வந்து விடாது. ஆகவே அதை பிரின்டேர்ஸ் டெவின் என்று ஒதுக்கித் தன்னில் தீர்முடியாது. தகுதியின்மைப்பறியெல்லாம் பல உறுப்பினர்கள் கூறி நார்கள். எக்ஸாமினேஷனுக்கு வந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல பிழை ஏற்படுவது. இந்த அறிக்கையிலேயே, இலக்கணம், மரபு, பிழைகள் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதை நன்கு கற்றறிந்த, தேர்ச்சியுடையவர்கள் அறி வார்கள். செலக்கான் எக்ஸாமினேஷனுக்கு அபியிர் ஆன மாணுக்களைப் பற்றி சொல்லும்போது, ஐஎ.எ.எல். பாஸ் செய்தவர்கள் உட்கார்ந்து தயார் செய்த இந்த அறிக்கையில் என் இவ்வளவு பிழைகள் வந்திருக்கின்றன? தவறு இருக்கிறது என்றால் அதைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டாமா? இதை நன்கு ஏற்று செய்யவேண்டியதைச் செய்து செம்மையான நிலை நிலவ நாம் வழி காட்டவேண்டும். மனிதாபிமானம் என்று சொன்னார்கள். நாம் எல்லோரும் மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள்தான். ஒரு மனிதனுக்கும் அனுபவமாகத் தொந்தரவு கொடுக்கக் கூடாது. சிறியோர் செய்தது சிறு பிழையாயின் அதை பெரியோர்கள் பொறுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் பெரிய பிழை செய்வாராயின் அதைப் பொறுக்கவே கூடாது. அதை ஒருக்கவேண்டும், தன்முடிக்கவேண்டும் என்று சொல்லும், அறநால்கள். குழந்தைக்கு வைத்திருக்கிற பாலை நான் போய் திருடிச் சாப்பிட்டால் சம்மாவிடலாமா? நோயாளிக்கு வைத்திருக்கிற பாலைத் திருடிச் சாப்பிட்டால் சம்மாவிடலாமா? இங்குள்ள ஒரு சகோதரின் பவுண்டன் பேணுவை திருடின்று அதற்கு ஒரு வாரம் தண்டனை என்றால் நோயாளி அல்லது குழந்தைக்கு வைத்திருக்கும் பாலைத் திருடியைவனுக்கு ஆறு ஆண்டு தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமா? இல்லையா? அதேபோல் சமுதாயத்திலே சில குழந்தைகள் உண்டு. பருவத் தாலே குழந்தைகள்போல் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், மிகப் பிற்போக்கானவர்கள் சமுதாயத்தில் குழந்தைகளாவார்கள். அவர்களை வளர்க்க வேண்டியது ஆட்சியினருடையவும் நம்மைப்போன்றிருக்கிற பிரதிநிதிகளுடையவும் பொறுப்பு அல்லது கடமையாகும். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், பிற்பட்டவர்கள் ஆகியவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பொருளை அல்லது தொகையை

30th October 1962] [திரு. சர். கணேசன்]

கபளீகரம் செய்வார்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை, மனிதாபிமானம் என்று சொல்லி மன்னிக்கலாமா? நடந்த விஷயத்தைச் சொல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டு போன்ற நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள். இது பாண்டிய நாட்டில் ஏற்பட்ட கதைதான். முக்குலத்தார், கள்ளர்—சில பெயர்களைச் சொன்னால் சிலர் தவறாக நினைக்கலாம். “கள்ளர் ரிக்ளுமேஷன் ஸ்கீம்” என்று சொல்வார்கள். அதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட பண்ததை “சவாகா” செய்தார் ஒரு அதிகாரி. அவரை மன்னிக்கலாமா? சட்ட ரிதியாக இம்மாதிரிக் குற்றத்திற்கு ஒரு ஆண்டு தண்டனை என்று இருந்தால் இதற்கு ஒன்பது ஆண்டுகள் தண்டனை போட வேண்டாமா? (குறுக்கிடு) வேலையிலிருந்து விலகிக்கொண்டு வீட்டிற்குப் போகச் சொல்வதால் பிரயோஜனம் இல்லை. தண்டனை இல்லையே. ஒருவன் திருடிய பொருளைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டால் போதும் என்றால் ஏதாவது காரியம் ஒழுங்காக நடக்குமா? கை நஷ்டம் இல்லை, எடுத்ததை கொடுத்துவிட்டால் போதும் என்றால் எதை வேண்டுமானாலும் எங்கிருந்தும் திருடலாம் என்ற உணர்வு சமுதாயத்தில் மக்களிடம் கிளர்ந்து, படர்ந்து, செழிக்கத்தொடங்கிவிடாதா? இம்மாதிரிப்பட்ட நிலை ஏற்படாமல் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

அதற்கு மேலே, இத்தற்றையில் இதை வேண்டாமென்று, நிராகரிக்கவோ, மறுக்கவோ ஒன்றும் இல்லை. நமது அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள், தேசத்தில் எவ்வித அபிப்பிராயங்கள், கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன என்பதை மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் தெரிந்துகொண்டு அதைச் செம்மையாகச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கைதான் இதைத் தெரிவிக்கிறோம். அதற்குமேலே, இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நிராகரிக்கிறது, மறுக்கிறது அல்லது தோற்கடிக்கிறது என்ற நிலையெல்லாம் இந்த விஷயத்தில் கிடையாது. இந்த அபிப்பிராயங்களை அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், அவர்கள் மூலமாக அதிகாரிகளும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் சபைத் தலைவர் அவர்கள் மூலம் நான் விண்ணப்பித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கை ஆண்டுதோறும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. அந்த அறிக்கை இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைக்கப்படுகிறது. கனம் உறுப்பினர்கள், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதையும் அதனுடைய லட்சியத்திற்கேற்றவாறு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் எத்தகைய உறவு இருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு அவர்களுடைய கருத்துக் களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற வகையில்தான் இது சட்டமன்றத்தின் முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த அறிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் பிழோபித்ததை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றைய விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்த அறிக்கையை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்து, எவ்வளவோ காகிதங்கள் அல்லது அறிக்கைகள் இந்த மன்றத்தின் மேஜைமீடி வகைக்கப்படுகின்றன என்று இதைக் கருதாது இதில் அக்கறை எடுத்து இதைப் படித்துப் பார்த்து அவர்களுடைய கருத்துக்களை இங்கு தெரிவித்தது எனக்கு மிகக் கிருப்தியை அளிக்கிறது.

பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எவ்வாறு இயங்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்து இருக்கிறது. இன்று எதிர்த்தாப்பிலுள்ள கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோரி, சில குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் காட்டினர்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நினைவு இருக்கும். இதற்கு முன்பிருந்த மன்றங்களிலே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி விவாதம் நடைபெற்றதுண்டு. அதை அவர்கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th October 1962]

நேற்று இதைப்பற்றி விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று பினின் அட்டவைசுரி கமிட்டியிலே கணம் அங்கத்தினர் திரு. கஸ்யான சுந்தரம் அவர்கள் கூறியபோது, நான்கூட அவர்கள் “என்னென்ன சொல்லப் போகின்றார்களோ, இதற்கெல்லாம் படிக்க வேண்டுமே, நாம் ஒன்றுமே படிக்கவில்லையே” என்று நினைத்தேன். பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கைப்பற்றி முன்பு நடைபெற்றிருக்கும் விவாதங்களிலே கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் எல்லாம் என் நினைவுக்கு வந்தன. “அப் படிப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகள் இப்போதும் எழுந்தால் பதில்—சமாதானம்—சொல்ல வேண்டுமே, படிப்பதற்கு அவகாசம் இல்லையே” என்று நானும் கொஞ்சம் கவலைப்பட்டேன்.

எனினும் கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எனக்கு ஆறுதல் அளித் தார்கள். “இந்த ரிப்போர்ட் பற்றித்தான் நான் பேசப் போகிறேன், அதற்குமேலே பேசப் போவதில்லை” என்று சொன்னார்கள். ரிப்போர்டையும் நான் மறுபடியும் படிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இப்போது கணம் அங்கத்தினர்கள் பேசியதிலிருந்து, “கேள்விக் கூத்து” போன்ற வார்த்தைகளை உபயோகப்படுத்தியபோதிலும், ஒன்றும் பிரமாதமாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மீது அல்லது அரசாங்கத்தின் மீது குற்றச் சாட்டு ஒன்றும் பண்ணவில்லை.

அரசாங்கத்தைத் தாங்க வேண்டுமென்று, பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அறிக்கையை நன்றாக அலசிப் பார்த்தபோதிலும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களால் அரசாங்கத்தை அச்சுறுத்தும் வகையில் இந்த ரிப்போர்டிலே குற்றம் ஒன்றும் கண்டியிட்கக் முடியவில்லை. இதற்கு முன்பு “இந்தச் சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை, அந்தச் சிபார்சை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அப்பால், இன்ன உத்தியோகங்களை அரசாங்கமே தன் பொறுப்பில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது, இவையெல்லாம் தவறு” என்று காரசாரமாகக் குற்றச் சாட்டுகள் இந்த மன்றத்திலே நடைபெறுவதுண்டு. அப்பேர்ப்பட்ட குற்றச் சாட்டுகளை இப்போதும் எவ்வளவுதான் சுமத்த வேண்டுமென்று முயற் சித்தபோதிலும், அது ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

கடைசியாக சுதந்திரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்ந்தல் தமிழ் அறிஞர், மாணவர்கள் தரக்குறைவைப் பற்றி அவரும், பல உறுப்பினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கணம் அங்கத்தினர் திரு. கவியான சுந்தரம் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். சுதந்திரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த அறிக்கையிலேயே இலக்கணப் பிழைகள் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது மொத்தத்திலே தரம் குறைந்திருக்கிறது என்பதைத் தான் காண்பிக்கிறது. இந்த அறிக்கையிலேகூட, 119-வது பக்கத்திலிருந்து 122-வது பக்கம் வரை உள்ள 4 பக்கங்கள் தவிர மற்றுத்தெல்லாம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுல் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை இதைப் போய் நாம் திருத்துவதா? அப்படித் திருத்துவது இன்னொரு குற்றச் சாட்டாக விளையும். நான் இலக்கணப் பிழையை ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. சுதந்திரிக் கட்சித் தலைவர் மீதும் நாம் குற்றம் சொல்ல முடியவில்லை. அவர் தமிழ் இலக்கியத்தோடு அல்லாமல், இலக்கணமும் நன்கு படித்தவர்கள். இந்த அறிக்கையில் 119 முதல் 122 பக்கம் வரை தவிர, பாக்கியெல்லாப் பக்கங்களும் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எழுதியது. அவற்றில் பிழை இருந்தாலும் அரசாங்கம் அதைத் திருத்த முடியுமா? அவர்கள் எழுதியபடியே கொடுக்கப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு குற்றமாகாது.

பொதுவாக ஆங்கிலத்தில் எழுதினாலும், தமிழில் எழுதினாலும் இரண்டிலும் விழைகள் மிகுனின்றன. எனக்கே சில சமயத்தில் வருத்தம் ஏற்படுகிறது. தமிழை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு வார்த்தையில் ஏதற்கு வல்லின “ர்”, எதற்கு இடையின “ர்” போட வேண்டுமென்றுகூட பலருக்குத் தெரியவில்லை. என், சில அங்கத்தினர்கள்கூட அவசரத்தில்

30th October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

“கனம்” என்பதற்கு “கனம்” என்று போட்டு எழுதுகிறார்கள். “நீ” போடுவதற்கு “நீ” போட்டு எழுதிவிடுகிறார்கள். நம்மிடத்திலேயே குறைகள் இருக்கின்றன. நாம் அதைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். தரத்தை எல்லோரும் உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டும். மாணவர்கள் மட்டுமல்ல. நம் எல்லோருடைய தரமும் உயரவேண்டும். ஆங்கிலத்தின் தரத்தையும், தமிழின் தரத்தையும் உயர்த்த வேண்டும். நான் கேள்வி நேரத்தில் குறிப்பிட்டபொடு, ஆங்கிலத்தின் தரம் குறைந்து விட்டது. ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டுமென்று பொது மக்கள் விரும்புகிறார்கள். அதைப்போல் மற்ற நாடுகளில் உள்ளவர்களும், அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளிலே வேறு மொழி இருந்தாலும், ஆங்கிலத்தைப் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். இங்கே திடீரென்று ஆங்கிலத்தில் தரம் குறைந்ததற்கு, அதை 3-வது வகுப்பிலிருந்து சொல் விக்கொடுப்பதற்குப் பதில் 2-வது பாரதத்திலிருந்து சொல்லிக் கொடுக் கும்படியாகச் செய்த ஒரு ஏற்பாடுதான் முக்கிய காரணம். மாணவர்கள் பரிட்சை எழுதுவதையும் கொடுக்கார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒன்று கூறலாம். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பில் படித்து, பரிட்சை எழுதி, பாஸ் செய்து விட்டால், அப்படி பாஸ் செய்துவிடுகின்ற எல்லோருக்கும் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம். எவ்வளவு பேருக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பது என்பது பயிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் தேவைக் கேற்ப கணக்கிடப்படுகிறது. மாணவர்கள் மனுப் போடுகிறார்கள். பரிட்சை எழுதுகிறார்கள். யார் யார் பரிட்சை எழுதத் தகுதி உள்ளவர்களோ அவர்கள் எல்லோரும் பரிட்சை எழுதுகிறார்கள். “பரிட்சை எழுத வேண்டாம்” என்று யாரையும் சொல்வதற்கு இல்லை. இத்தனை பேருக்குத்தான் பரிட்சை என்றும் நாம் சொல்ல முடியாது. தகுதியுள்ள அவ்வளவு பேரும் பரிட்சை எழுதுகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் தேவைக் கேற்ப பயிக் சர்வீஸ் கமிஷன், இவர்களின் எத்தனை பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். பரிட்சை எழுத செய்கிற அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க முடியாது. தேவையான எண்ணிக்கையை பொறுக்கிக்கொள்கிறார்கள். இன்னைன்று, பரிட்சை எழுதி பாஸ் செய்தவர்களை, அடுத்த வருஷத்திற்கும் வைத்துக் கொண்டால் என்னவென்று கேட்கலாம். 50 பேருக்கு 500 பேர்கள் பரிட்சை எழுத வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி வைத்துக் கொண்டால், அதில் 300 பேர்கள் பரிட்சையிலே தேர்வுற்றால், தகுதியை யொட்டி அதிலே 50 பேர்களைத்தான் நம்முடியை தேவைக்கேற்பத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. வருகிற ஆண்டிற்கும் இதிலேயே தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று சொல்வது சரியல்லவென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். வருகிற ஆண்டிலேயும் பரிட்சை நடத்தினால், அதில் தேறி யவர்கள், முன்பு நடந்த பரிட்சையில் தேறியவர்களிலிட நல்ல தரம் உள்ளவர்களாக வரவாம். அப்படி நல்ல தரம் உள்ளவர்களைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் ஆண்டுதோறும் பரிட்சை வைத்து, அதற்கான மனுக்கள் கோரி அல்லது எப்போது வேண்டுமோ அப்போது மனுக்கள் கோரி, இந்த பரிட்சை வைத்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பரிட்சை எழுதுகிறவர்களுக்கு தரம் இல்லாமல் இருக்கின்றது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது ஆங்கிலமாக இல்லாமல் தமிழாகவே இருந்தாலும்கூட, விஷயம் தெரிய வேண்டும். அதற்கு உலக அறிவு வேண்டாமா? அது சூரிய மாக்கத்தான் இருக்கிறது. நேர பரிட்சையில், இன்டர்வியூவில் கேட்கப்படுகிற கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கும்போது அந்த பதில்கள் உலக அறிவே இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடு நீங்குவதற்கு மொத்தத்திலே இந்தப் பக்கத்திலே உள்ள ஒரு கனம் அங்கத்தினர் கூறியதுபோல், பாடத் திட்டமே மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். அது இந்த அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில், நிபுணர் குழுவின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. “சோவியிடல் ஸ்டூல்” என்கிற ஒரு பாட முறை அமெரிக்காவிலே ஏதோ இருக்கிறதென்று, இங்கும் அது கணமுடித்தனமாக விண்பற்றப்படுகிறது. அதிலே சரித்திரமும் இல்லை, புகோளமும் இல்லை. ஒரே கதம்பம். நாம் அதை “அடாப்ட்” செய்ய வேண்டுமாம். இந்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th October 1962]

“அடாப்ட்” செய்ய வேண்டும் என்பதிலே தப்பான விஷயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அடாப்ட் என்பதற்கு “எ” போட வேண்டுமா, “ஓ” போட வேண்டுமா என்றுகூட வித்தியாசம் தெரியவில்லை.

இதையெல்லாம் பார்த்து அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து, பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தன் கருத்தை விமர்சனம் செய்கிறது. அவர்கள் சொல்லக்கூடியதைப் பார்த்தால், மொத்தத்திலே தாம் இன்னும் உயர் வேண்டுமென்பதுதான் இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்களுடைய ஒரே மாதிரியான அபிப்பிராயமாக இருக்கின்றது.

எதோ நீதி இலாகாவிலே உத்தியோக்கள்தார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் “தனது சொந்த அனுபவம்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களே ஏதாவது மனுப் போட்டாரோ, என்னவோ தெரியவில்லை. பொதுவாக, பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷனை எடுத்துக் கொண்டால் அதன் கீழ் மூன்று அங்கத்தினர்கள் இருப்பதால், அவர்களுக்குள்ளே வித்தியாசம் இருக்கக்கூடியதான் செய்யும். இதெல்லாம் நமக்கு எதற்கு? அது நமக்கு வந்தால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படி அவர்கள் மூன்று பேர்களோ இருந்தாலும் அவர்களே தான் முடிவு செய்கிறார்கள். அவ்விஷயம் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வருவதில்லை, இந்த மன்றத்திற்கும் வருவதில்லை. அவர்களே, கட்சியாக முடிவு செய்கிறார்கள். அப்படி முடிவு செய்து, நல்ல முறையிலேதான் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள், எனக்குத் தெரிந்தமட்டிலும்.

ஆகவே ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக குறை சொல்லுவது முறையல்ல. ஏதாவது சொன்னால், குறிப்பாக பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷனைப் பற்றி குறை சொல்லவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் உறுப்பினர்கள் திறைமையாக, நல்லமுறையிலே; தீரிய முறையிலேதான், தவறுதல்கள் இல்லாமல், அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமல் காரியங்கள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஏதோ பேசுகிற போக்கிலே, அரசாங்கம் தலையிடுகிறமாதிரி பேசப்பட்டது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒருவனைப் பார்த்து, “நீ எப்போது தானை அடிப்படை நிறுத்தினாய்?” என்றால், அவன் தானை அடிப்படை நிறுத்தினானே ஆகும். அதுபோல சர்வீஸ் கமிஷன் விஷயத்தில் அரசாங்கம் தலையிடுவதுபோல மறைமுகமாகப் பேசினது சரியல்ல. அரசாங்கம் என அதிலே தலையிடப் போகிறது. அப்படி ஏதாவது அரசாங்கத்தின் தலையீடு இருந்தால், பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் அதைப்பற்றி தன்னுடைய அறிக்கையில் சொல்லியிருக்காதா? அப்படி ஒன்றும் இல்லை. பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சிறந்த முறையிலே அரசாங்கத்தின் தலையீடின்றித்தான் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் அரசாங்கத்தினிடம் பயப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கும் இல்லை. காரணம் இந்த ரிப்போர்டிலேயே அரசாங்கத்தைப் பற்றி, வேறு ஒன்றிரண்டு புகார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் இம்மாதிரி சொன்னேன், அதை அரசாங்கம் கேட்கவில்லை”, என்பதை பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டில் அவர்கள் எடுத்து சொல்லியிருப்பதில் இருந்தே, “அவர்கள் ஏதோ அரசாங்கத்திற்கு அச்சுப் படுகிறார்கள், தாட்சன்யம் காட்டுகிறார்கள்” என்று குறை சொல்வதற்கே இடம் இல்லை என்பது தெரியும். அப்படியிருந்தால், அந்தக் குறைகளைத் தேடிப் பிடித்து, கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டிருக்க மாட்டார்களா? நல்லவைக்கையிலே பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தனித்துத் தான் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் வேலைகளில் அரசாங்கம் எந்த வகையிலும் தலையிடவில்லை என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களும் நன்கு உணர்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, பரிசைகளைக்குவருகிறவர்கள் தங்குவதற்கு பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீவீஸ் இடமில்லை, வெளியில் மரத்தடியில்தான் அவர்கள் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பரிசைக்கு நிறையப் பேர்கள் வருகிறார்கள். வேலையில்லசத் நிலை இருக்கிறது. அதனால் உத்தி

30th October 1962]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யோகம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னால் சௌகரியம்தான். உத்தியோகம் கிடைத்தால், பண்பங்களின் விலை அதிகமாக இருந்தால்கூட, மாதம் பிறந்தவுடன் சம்பளம் வந்துவிடுகிறது. 10 ஏக்கர் 20 ஏக்கர்நிலம் இருந்தால் கூட சிராமத்தில் எத்தனை வசீகரிக்கப்பட்டு, படித்தவர்கள் உத்தியோகத் தினால் வசீகரிக்கப்பட்டு, படித்தவர்கள் உத்தியோகத்தை தேடி வருகிறார்கள். அப்படி பரிட்சைக்கு பல பேர்கள் வருகிறார்கள். அதற்காக ஒரு ஷெட், ஒரு பெரிய பந்தல் போட முடியுமா? ஒரு நாளைக்காக போட முடியுமா? மரத்து அடியிலே வெளியிலே ஒருநாளைக்கு இருந்தால் என்ன? அந்தப் பழக்கமும் வேண்டியதுதான். கல்லூரியில் படிக்கும்பொழுது சொசரியமாக நிறாஸ்டலில் இருந்துவர்கள் ஒரு நாள் உத்தியோகத்திற்காக மரத்தடியில் நின்றால், அதனால் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. பரிட்சை எழுதுவதற்கு முன்னால் அந்த அனுபவம் வேண்டும். அதுவும் நகரத்தில் மத்திய இடத்திலே பயிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீஸாக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு அப்படி தத்தான் இருக்கவேண்டும். அதை ஒரு பெரிய கஷ்டமாக கணம் அங்கத்தினர் கருதக்கூடாது என்று தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ரிப்போர்ட்டிலே தேடிப் பிடித்து கணம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். பயிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் இரண்டு. கணம் சுதந்திராகச்சித் தலைவர் அவர்களும், கணம் கம்யூனிஸ்டு கச்சித் தலைவர் அவர்களும், இந்த விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுநர்கள். மற்றவர்களும் அதைப் பின்பற்றி சொன்னார்கள். அதிலே டெப்யூடி கலெக்டர் விஷயம் சம்பந்தப்பட்டவரை, அந்தப் புகாரை டிரிபியூடி விசாரித்தார்கள். அப்படி சொன்றது, சில குற்றங்கள் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லி, அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடலாம் என்று டிரிபியூடி சிபார்ஸ் செய்தார்கள். அவரை வேலையிலிருந்து தள்ளி விடலாம் என்று சொன்னால், அவர் வேலைக்கு ஈடுபாதையாக்கு இல்லை, வேலையிலிருந்து எடுத்துவிடவேண்டும் என்பது தான். அந்த சிபார்ஸை ரெவன்யூ போர்டும், அரசாங்கமும் மேறும் பரிசீலனை செய்தார்கள். பரிசீலனை செய்து, அவர்வேலையிலிருப்பதற்கு ஈடுபாதையிலிருந்து கம்பல சரியாக ரிடையராகவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அதோடு பனிச் சென்னடும் கொடுக்கப்பட்டது. என்னவென்றால், அவருடைய பெண்டனில் ரூ. 50 குறைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். டெப்யூடி கலெக்டருக்கு எவ்வளவு ரூபாய் பெண்டன் வரப்போகிறது என்பது கணம் அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. பிரமாத பெண்டன் ஒன்றுமில்லை. ரூ. 50 என்றால், அது பெண்டனில் ஒரு பெரிய “ஸ்லீவீஸ்”. ரூ. 50 பெண்டனில் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கு சமாதானம் கோரி அரசாங்கம் அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். இப்பொழுது குறை சொல்லுவதெல்லாம் என்னவென்றால், பப்ரிக் சர்வீஸ் கமிஷன் எடுத்துக்காட்டுவது அரசாங்கம் அம்மாதிரி நோட்டீஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பாக தங்களைக் கலந்து ஆலோசிக்கவில்லை என்பது தான்... .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சிபார்சிலிருந்து மலியேட் பண்ணுவதற்கு முன்பாக டிரிபியூடினை. ஏன் கண்ஸல்ட் பண்ணவில்லை? மலியேட் செய்வதற்கு முன்பாக, டிரிபியூடனாலுக்கு பெரர் பண்ணி, டிரிபியூடினில் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

கணம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதில் மலியேஷன் என்ன இருக்கிறது? பனிச் சென்னடு பண்ணுவதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வில்லையா? நாங்கள் அந்த உத்தியோகஸ்தரை வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டோமா? (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அப்படி செய்தால் “மலியேஷன்” அல்ல, “ரிஜெஜிஷன்”.) அரசியல் அமைப்புச் சட்ட பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதிலே என்ன “மலியேஷன்” இருக்கிறது? அரசாங்கம் சிபார்ஸை பரிசீலனை செய்து பார்த்தது. இதிலே ஒன்றும் “மலியேஷன்” இல்லை. பொதுவாக டிரிபியூடினில் முடிவு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [30th October 1962]

எற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதிலே மீண்டும் டிரிபியூனிலை கண்ணல்டு பண்ணை வில்லை என்பது ஒரு டெக்னிகல் விஷயம். அது “ மலியேஷன் ” இல்லை. கண்ணல்டு பண்ணை வேண்டாம் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தது. அம்மாதிரி முடிவு செய்து அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு நோப்புல் கொடுக்கப்பட்டது. டிரிபியூனிலைவிட பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தான் முக்கியம். டிரிபியூனில் நீதிபதி தோண்ணியில் விசாரிக்கிறார்கள். விசாரித்து அவர்கள் சிபார்ஸ் செய்கிறார்கள். அது முடிவு இல்லை. மற்றெருரு கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சுபரிம் கோர்ட்டு மாதிரி இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு அரசியல் அமைக்கிறது. கூடியவரை அந்த சிபார்ஸ்களை ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறோம்; பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறோம். இங்கே குறிப்பிடப் பட்ட இரண்டு விஷயங்களைத்தவிர, வேறு எதையும் யாரும் எடுத்துக்காட்டு வதற்கு இடமில்லை. அந்த வகையிலே அரசாங்கம் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் சிபார்ஸ்களை ஏற்றுக்கொண்டுதான் வருகிறது. இது சிபார்ஸ்தான். அந்த சிபார்ஸ்களைப் பெற்ற பிறகுதான் முடிவு செய்வேண்டும். “ இன்கண்ணல்டேஷன் ” என்று போட்டிருப்பதால் ஓன்றிரண்டு விஷயம் இடப்பிட்டத் தான் இருக்கும். மற்படி எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மற்றெருரு கணம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல் சுபரிம் கோர்ட்டு மாதிரி இருந்தால், எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அந்த அடிப்படையில் இல்லை. அந்த இரண்டு விஷயங்களிலும்தான் அரசாங்கம் ஓரளவு சிபார்ஸ்களை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு உடன் “ கேவிக் கூத்து ” என்ற நெல்லாம் கணம் அங்கத்தினர் சொல்லுவது முறையல்ல. அப்படிச் சொல்லுவதினால் அதுவே கேவியாகப் போய்விடுகிறது. கேவிக் கூத்து என்ற வார்த்தை இருக்கிறது என்பதினால், அதுவும் இந்த மன்றத்திலே அந்தமாதிரி வார்த்தையைச் சொல்லுவது சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே “ மலியேஷன் ” என்ன இருக்கிறது. அந்த உத்தியோகஸ்தர் வேலையிலிருந்து கம்பஸ்சரியாக் ரிடையர் செய்யப்பட்டு, பெண்ணிலும் ரூ. 50 குறைக்கப்பட்டது. சிபார்ஸ்க்கும், இந்த முடிவுக்கும் வித்தியாசம் ஓன்றும் அதிகமாக இல்லை. சில சமயங்களில் டிரிபியூன் சிபார்ஸ்கூ மேலே அமையாகக்கூடி அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கூடுவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சில சமயங்களில் உத்தியோகஸ்தரை விட்டுவிடலாம், நடவடிக்கை ஓன்றும் எடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சிபார்ஸ் செய்தாலும், பரிசீலனை செய்தது போதாது, மறுபடியும் அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று டிரிபியூன் இலக் கேட்டிருக்கிறோம். எனக்குத் தெரிந்ததற்காலையில், என்னைப் பொறுத்த வரையில், இதுபோன்ற விஷயங்களில் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் யோசனையைக்கோரவேண்டும் என்பதுதான் அவா. சட்டம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் கூட, இம்மாதிரி விஷயங்களில் பப்ளிக் சர்வீஸ்கமிஷனைக் கலந்து ஆலோசனை செய்து, அவர்களுடைய சிபார்ஸ்களை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். டிரிபியூன் முன்னுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டால், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு அந்த விஷயத்தை அனுப்பி ஆலோசனை கேட்கிறோம். அந்த ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டும் இருக்கிறோம். அம்மாதிரி ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதுதான் அவா. சில விஷயங்கள் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று என்னிடத்தில் இலாகாவினர் சொன்னாலும் நான், “ பரவாயிலைக்கு கமிஷன் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று ஆலோசனை கேட்கலாம் ”, என்றாலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அம்மாதிரி ஆலோசனை எற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றுதான் என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள், அரசாங்கமும், மற்ற இலாகாக்களும் கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள், அவர்களுக்கு அவர்வேலை செய்துக்கொண்டு வருகின்றன.

இன்னேரு விஷயம், ஒரு வெபரினர் உதவி ஸர்ஜீனைப் பற்றியது. அவர் வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிறார். வேலைக்கு ஸாயக்கு இல்லை என்று தள்ளிவிடவில்லை. அவரில்டெண்டு ஸர்ஜீனாக நல்ல முறையில்

30th October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திருப்திகரமாக வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார். கன் தெரியாது, வேலைக்கு ஸாயக்கு இல்லை என்று தள்ளுகிற பிரச்சனை இல்லை. வெடினர் அவரில்டெண்டு ஸர்ஜனாக இருந்துவருகிறார். இந்தப் பிரச்சனை ரெக்ருட் மெண்டிலிருந்து வருகிறது. அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கல்லில். அவர் வேலை செய்ய முடிவது என்று கண்புடித்தது யாரும் சொல்லவில்லை. ரெக்ருட்மெண்டு விஷயத்தில் சர்வீஸ் கமிஷன் முடிவு பண்ணவேண்டும். அவர்கள் பார்த்து எல்லாவிதத்திலும் தகுதி இருக்கிறது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். தகுதி இல்லை என்று சொல்லவில்லை. தகுதிக் குறைவு என்று சொல்லி, பயிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்காத ஒருவரை அரசாங்கம் வேலை எடுத்துக்கொண்டால் அது தவறுதான், குறை கூறக்கூடிய விஷயம்தான். அவருக்கு எல்லாத் தகுதியும் இருக்கிறது, நியமனத்தில் ஒன்றும் தவறில்லை, -ஆனால் அவருக்கு கண பார்வை சரியாக இல்லை என்று கூறப்பட்டது. கண பார்வை சரியாக இல்லை என்று சொன்னால், எந்த உத்தியோகத்திற்கும் மெடிகல் சர்டிபிகேட் கேட்கிறோம். அது மெடிகல் சர்டிபிகேட்தான், அது ஆர்டர் இல்லை. சந் தேத்தித்திற்கு ஏதாவது இடமிருந்தால்தான், ஒன்று இரண்டு கேஸ்களில் மெடிகல் போர்டுக்கு அனுப்பிக்கிறோம். யாராக இருந்தாலும், நல்ல கண பார்வை இருந்தாலும், கண்ணடி போட்டுக்கொள்ளாமலேயே நல்ல கண பார்வை இருந்தாலும் சர்டிபிகேட் கேட்கிறோம். எல்லோருக்கும் மெடிகல் சர்டிபிகேட் கேட்கிறோம். கண பார்வை போதாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கண்ணெப்பார்த்து சொல்லுகிறார்கள். அவர் வேலையைப்பார்த்து யாரும் சொல்லவில்லை. அவர் அவரில்டெண்டு ஸர்ஜனாக இருக்கிறார். அவரை ரெக்ருட் செய்து பப்பிக் சர்வீஸ் கமிஷன். அவர் வேலைக்கு ஸாயக்கு இல்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அவர் வேலை செய்தவரை கவனித்த தில் ஒன்றும் தவறுதல் இல்லை. ஒன்றிரண்டு நாடகளுக்குத்தான் பயிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இண்டர்விசூ செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர் வேலை செய்வதை தொடர்ந்து கவனித்து வந்த இலாகாவினர் நன்றாக வேலை செய்வதாக சாலக்கிறார்கள். அவருக்கு அந்த உத்தியோகத்திற்கு வேண்டிய தகுதிக்கொள்ளல் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி தகுதி உடையவர்களின் எண்ணிக்கை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது, போதிய அளவு இல்லை. 55 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதைவிட இது பாதகம் இல்லை. கண பார்வை குறைவாக இருப்பதினால் பாதகம் இல்லை. அவர் நல்ல முறையில் வேலைசெய்து வருகிறார், மேலும் நல்ல முறையில் வேலை செய்வார் என்பதுதான் அபிப்பிராயம். அதுவும் அவர் ஒரு Technical Officer. அவருடைய வேலையை கவனித்தவர்கள், அவர்டிடம் வேலை வாங்குகிறவர்கள், அவர் வேலைசெய்வதைக் கவனித்தவர்கள், அவரை நன்றாகப் பார்த்து வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளுவாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, விதியை “ர்லாக்ஸ்” பண்ணி அவரை ரெகுலராக வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே ஒன்றும் தவறு இல்லை. இதைப் பிராமதாமாக அங்கத்தினர் அவர்கள், எடுத்துக்கொள்ளுர் கள். டாக்டர் சர்டிபிகேட் கேட்கிறோம். எல்லோருக்கும்தான் கேட்கிறோம். ரெகமெண்டேஷன் கேட்கிறோம். அது சர்டிபிகேட்தான், அது உத்தரவு இல்லை என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டு விஷயங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைப்பற்றி கணம் அங்கத் தினர்கள் எல்லோரும் பாராடுவோர்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொது வாக பப்பிக் சர்வீஸ் கமிஷனின் சிபார்ச்களை ஏற்றுக்கொண்டுதான் அரசாங்கம் இயங்கிக்கொண்டுவருகிறது என்பதை கணம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நான் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: ஆன் எ பாயின்டு ஆப் இன்பர் மேனின், ஸார். கலெக்டர் ஆபீஸ் மற்றும் சில ஆபீஸ்களில் 7, 8 வருஷங்களாக குமாஸ்தாக்களாக வேலை பார்ப்பவர்கள் திடீரென்று, பப்பிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சை பாஸ் செய்தவர்கள் வேலைக்கு வந்துவிட்டால், வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு, விட்டிற்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. மீண்டும் அவர்கள் பப்பிக் சர்வீஸ் கமிஷன் பரிட்சைக்குப் போவதற்கும் வயது கூடிகிறது. ஆகவே, 7 ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகள் வேலை செய்துவிட்டு, பிறகு வேலையில்லாமல் திண்டாடவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி பிரச்சனையை

[திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி] [30th October 1962]

சரிக்ட்வேதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். 100-க்கு 100 பேர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் ரெக்ரூட் செய்யவேண்டுமென்று இல்லாமல், 10 சதவிகித எண்ணிக்கையுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களையாவது நியமிக்கும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் தன் கையிலே வைத்துக்கொள்கூடிய முறையில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : உத்தியோகத்திற்கு நியமிக்கும் முறையைப்பற்றி விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளின்படி தான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலே நான் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளுக்கு பதில் கூறவில்லை. டிரிப்புனல் ஒரு சிபார்சு செய்தது, அதை மாற்றி அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்தால். அப்படி மாறுதல் செய்து உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன்பு டிரிப்புனலைக் கேட்டால் அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. டிரிப்புனலைக் கேட்காமலேயே உத்தரவு போடுவேண்டும் என்று சொன்னால், அதை நான் அரசாங்கத்துக்கு விட்டு கீழேன். ஆனால் டிரிப்புனலைன் சிபார்சை மாறுதல் செய்து, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்கு ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுத்து, அந்த அதிகாரியிடமிருந்து சமாதானம் வாங்கி, செர்விஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்பித்து, அவர்கள் ஆலோசனையைப் பெற்று, எல்லா வற்றையும் சேர்த்து டிரிப்புனலுக்கு அனுமதிப்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? டிரிப்புனல் மாற்பட்ட கருத்திற்குத் தெரிவிக்கும் பட்சத்தில் அரசாங்கம் ‘ஹவியெட்’ பண்ணவேண்டியிருக்கும். அப்பறம் நிலைமை என்னவாகும்? டிரிப்புனலைன் அபிப்பிராயத்தை நிராகரிப்பது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு, முதலிலே அந்த அதிகாரிக்கு ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் மூலம் கொடுக்கப்பட்டது. இது ஒரு கொள்கை பிரச்சனையாக இருப்பதால்தான் நான் எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இம்மாதிரி ஒரு முறையில்ல, பல முறைகள் ஏற்பட்டிருப்பதற்குதான் நான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன். செர்விஸ் கமிஷன் பிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பதற்குதான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்தது. இல்லாவிட்டால் எனக்கு எப்படித் தெரியும்? எதோ ரிப்போர்ட்டில் இருக்கிற இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், அது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல என்று கணம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது சரியல்ல. (குறுக்கிடு) அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவதா, செர்விஸ் கமிஷனைப் பாராட்டுவதா என்ற முடிவுக்கு வர முடியாமல் இருக்கிறேன். அரசாங்கத்துக்கும், கமிஷனுக்கும் அதிகமான வேறுபாடுகள் இல்லை யென்று சொன்னால், அது கமிஷன் நியமிப்பதில் எடுத்துக் கொண்டத் திறமை என்று வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் அவ்வளவு ஆழமாகப் போவது சரியல்ல. இறுதியில் யாரைப் பாராட்டுவது என்ற முடிவுக்கு வரமுடியாமல் இருக்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த பதில் திருப்திகரமாக இல்லை. இதை யெல்லாம் இலாகாகள் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் முன்பே குறிப்பிட்டுபோல், பப்ளிக் செர்விஸ் கமிஷனுக்கு, மறைமுகமாக, சாதுர்யமாக “மோடிவ்” கற்பிப்பது சரியல்ல. அவர்கள் அரசாங்கத்துக்கு தாட்சன்யப்பட்டவர்களாக இருந்தால், இம்மாதிரி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அரசாங்கத்தைக் குறைக்குறுவதற்கு இதிலே இடமில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். ஆனால் கணம் அங்கத்தினர் வேறுவிதமாக நினைத்தால் அதற்கு என்ன செய்வது?

கனம் அங்கத்தினர் கொள்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார். நான் முன்பே தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறேன். திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. “ஹவியெண்டன்” என்பது ஒரு விஷயம். அதைத் தவிர, எந்தெந்த சமயங்களில் விதிவிளைப்படி டிரிப்புனலைக் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமோ, அப்படிச் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். பப்ளிக் செர்விஸ் கமிஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டியது அவசியமில்லை என்று சில இலாகா வினர் எடுத்துக் காட்டின போதிலும்கூட, 3, 4 தடவைகள் செர்விஸ்

30th October 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கமிஷனைக் கேட்டதோடு மட்டு மல்லாமல், அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்ன பிறகும், “எனக்குத் திருப்தி இல்லை” என்று கனம் அங்கத் தினர் சொல்ல என்னால் பரிந்துரெகாளர் முடியவில்லை. “திருப்தி இருக்கிறது” என்று சொன்னால், அவர் எப்படி எதிர்க் கட்சியில் இருக்க முடியும்? (சிரிப்பு). ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் தெரிவித்துக் கொள்ள, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : There is nothing to be put to the vote of the House.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : But that is the previous procedure.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, there is a motion before the House and it should be disposed of. Either, I should withdraw it, or it should be put to the vote of the House and the House should accept it or reject it. There should be some disposal.

MR. SPEAKER : What is the question before us? The matter has already been taken into consideration.

SRI M. KALYANASUNDARAM : May I clarify the position. If the motion is put to vote and if it is carried, the Government's explanation is accepted. Those who are not in agreement with the Government's explanation can say 'No'.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am afraid, the hon. Member is consciously trying to mislead the House. If the motion is accepted, then it would mean that the Government is censured. The Government will therefore vote only against the motion, if it is put to the vote of the House.

MR. SPEAKER : The matter has been talked out. That is my ruling.

திரு. சா. கணேசன் : நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்றால், இது வோட்டுக்கு விட வேண்டிய விஷயமல்ல என்று. இதைப்பற்றி இங்கே பேசியாய் விட்டது, கருத்துக்களை தெளிவுபடுத்தியாய் விட்டது. மேற் கொண்டு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமோ, அவற்றை அரசாங்கம் அக்கறையோடு, பரிவோடு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான். வோட்டுக்கு விட வேண்டிய பிரச்சனை எங்கே வருகிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I do not press it.

The motion was by leave withdrawn.

VI.—AMENDMENT TO RULES FRAMED UNDER THE MADRAS PANCHAYATS ACT, 1958 (MADRAS ACT XXXV OF 1958).

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“That the following amendments be made to the notifications issued in G.O. Ms. No. 260, L.A., dated 1st February 1962, relating to the rules framed under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), published in the *Fort St. George*